

[Diderichsen.]

der kan måske forventes en betydelig vækst i indsamlingernes antal, en forstærket konkurrence mellem indsamlingsglade enkeltpersoner og grupper, der kan give sig udslag i pågående reklamekampagner til gene for befolkningen. Denne risiko er dog vist ikke alt for stor og kan vel, hvis det skulle blive helt galt, reguleres ved almindelige ordensbestemmelser, og selv om den næsten frie adgang til at starte indsamlinger med de særeste formål måske ville få en mængde indsamlinger til at skyde op af jorden som hr. Morten Langes svampe ved efterårstide, ville de formodentlig lige så hurtig som disse visne bort igen af mangel på næring. Jeg tror, at man allerede nu kan spore en vis indsamlingstræthed, som utvivlsomt ville brede sig, men derved er der altså også den ulempe, at det vil gå ud over en række udmærkede humanitære indsamlinger, som ville lide sørgelig skade på dette punkt.

For det andet melder der sig ulemper udadtil. I betragtning af den iver, hvormed man indkalder underskrifter og andre tilkendegivelser om komplicerede udenrigspolitiske problemer, vil der utvivlsomt her opstå situationer, hvor der samles ind til støtte for lande, regimer eller grupper, som den danske regering eller flertallet i den danske befolkning ikke anerkender eller sympatiserer med. I alle den slags tilfælde må det dog netop være både rigtigt og behageligt for regeringen at kunne henviser til, at der i Danmark i modsætning til i de dirigerede stater hersker frihed til indsamling akkurat på samme måde, som der hersker pressefrihed og regeringen ikke på nogen måde kan drages til ansvar for de standpunkter, der fremkommer som fri meningsdannelse i pressen. Det må derfor være en fordel for regeringen over for eventuelle henvendelser fra udlandet at kunne henviser til, at den hverken kan eller vil gribe ind over for borgernes meningstilkendegivelser af denne art.

Liberalt centrum mener altså, at man også på dette område skal give friheden en chance. Skulle det mod forventning vise sig, at misbrugene bliver for utålelige, kan man jo altid vende tilbage til status quo. Vi vil derfor gerne anbefale lovforlaget, men beder om, at det må blive under-

kastet en meget grundig bearbejdelse navnlig i den retning, som justitsministerens indvendinger har antydte.

På ét punkt kunne vi ønske at gå et skridt videre: hvorfor skal justitsministeren nægte tilladelse til en indsamling — jeg citerer lovforlaget —

„såfremt formålet alene kan have interesse for en helt ubetydelig del af offentligheden“?

Hvad forstås der ved denne størrelse, og hvordan kan man vide det på forhånd, når man starter en indsamling? Jeg synes i hvert tilfælde ikke, at denne bestemmelse er egnet til at stå i en lov.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Over for de røster, der er fremme om, at der tiltrænges en liberalisering af dette område, røster, som i det hele taget hylder liberalismens principper, vil jeg gerne sige, at dem er jeg i og for sig ikke modstander af; men man plejer jo altid, når man hejser liberalismens fane og erklærer sig for tilhænger af frihed, at føje til: under ansvar.

Justitsministeriet har den opgave i et liberalt samfund at sørge for, at der hersker orden. Det kan ikke gøres, uden at der indføres visse begrænsninger i de enkelte borgers handlefrihed. Vi søger at opretholde orden på dette felt gennem den administration af indsamlingsloven, vi udøver. Vi skal ikke have det mindste imod, at loven tages op til revision, hvis man kan påpege, at den indeholder bestemmelser, som trænger til at blive revideret, bestemmelser, som er forældede; men udgangspunktet bør være den gældende lov og den administration, den har været genstand for.

I øvrigt tror jeg, at vi kan samle et meget stort flertal for en fornuftig indsamlingslov her i landet. Jeg synes faktisk, den gældende lov er meget god, og særlig synes jeg, den administreres godt. Det princip, som forslagsstilleren, hr. Poul Dam, gør sig til talsmand for, tror jeg — uden at jeg skrev det ordret ned — kan udtrykkes sådan: alle bør kunne iværksætte en indsamling til støtte for et formål, de ønsker at fremme. Dette tror jeg ikke vi bør have i. Skal det være udgangspunktet, skal der i hvert fald så mange begrænsninger og reguleringer til, at vi i virkeligheden havner dér, hvor vi